Ірина Білятинська

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

Сучасний розвиток суспільства, активне використання в повсякденному житті людини комп'ютерної техніки, ресурсів мережі Інтернет призвело до появи такої нової форми здобування освіти як дистанційне навчання.

Дистанційне навчання – індивідуалізований процес передачі та засвоєння знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчання у спеціалізованому середовищі, створеному на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій [1, с. 32].

Україна робить перші кроки в процесі запровадження даної форми здобування знань, особливе місце в цьому процесі відведено питанням використання дистанційного навчання в загальноосвітніх школах.

Мета статті: проаналізувати можливості та особливості використання дистанційного навчання в загальноосвітній школі.

Дистанційне навчання, головним чином, базується на стійкому інтересі людини, що навчається, усвідомлення нею відповідальності за результати процесу навчання та необхідності у здобуванні знань. Оскільки, більшість учнів ще не достатньо усвідомлюють потребу у наявності якісної шкільної підготовки, то для них дистанційне навчання може запроваджуватися лише у вигляді додаткових курсів, направлених на поглиблення та систематизацію знань, підготовку до складання ЗНО та вступу до вищих навчальних закладів. Дана форма навчання може стати основною лише для невеликої кількості дітей, які через вади здоров'я не можуть здобувати освіту традиційним способом, або змушені пропустити через хворобу значну частину навчального часу.

Сучасний вчитель може реалізовувати елементи дистанційного навчання розмістивши додаткові матеріали, посібники, практичні, лабораторні роботи в мережі Інтернет на спеціальних освітніх ресурсах, таким чином збільшувати ефективність вивчення даного предмету. Для учнів старших класів доцільним є винесення на самостійне опрацювання тем, що мають дещо теоретичний характер та не вимагають значних інтелектуальних зусиль для засвоєння. Вчитель має змогу розмістити в мережі список орієнтовних завдань до контрольних робіт, питань, що будуть розглядатися на уроці. Використання таких елементів дистанційного навчання дозволить створити умови для продуктивної самостійної роботи учнів та творчої діяльності учителів.

Існує можливість створення за допомогою курсів дистанційного навчання фонду профільних курсів у рамках навчального плану загальноосвітньої школи. Так можна значно урізноманітнити напрями

профільного навчання, надавати учням можливості чіткішої професійної орієнтації і свідомого вибору вищого навчального закладу [2, с. 41].

Першим кроком введення дистанційної освіти в загальноосвітню школу має стати підвищення кваліфікації вчителів, адже вони повинні вміти проектувати дистанційні курси, розміщувати їх в мережі, використовувати досягнення інформаційних технологій.

Список використаних джерел:

1. Хара О. Психологічні особливості дистанційного навчання математики // Математика в школі. – 2008. – № 7–8. – С. 32–35.

Кузьмінська О. Г., Михайлова Н. В. Дистанційні технолог» навчання в системі неперервної освіти // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2011. – № 2. – С. 40–43.